

[Erik Kragh.]

og bliver Kina, hvilken stilling Kina vil indtage i alt dette her, og derfor er det ønskeligt, at Kina på et så tidligt tidspunkt som muligt bliver inddraget i medansvaret for verdens skæbne gennem medlemskab af De Forenede Nationer.

Må jeg med disse ord anbefale det foreliggende forslag til vedtagelse på det konservative folkepartis vegne.

Per Møller: Man kan ikke påstå, at Danmark bringer noget stort offer ved at give afkald på at anbringe kernevåben eller andre masseødelæggende våben på havbunden. Det er måske lidt mere tankevækkende og betydningsfuldt, at samme betragtning i nogen grad kan anlægges over for de store supermagter, de lande, som i og for sig har de tekniske og praktiske muligheder for at udnytte havbunden på den måde, man skildrer i traktaten.

Forholdet er vel dette, at den form for forberedende militær aktivitet, som traktaten sigter imod, ikke har alverdens praktisk betydning mere. Derfor har det ikke været det store offer, supermagterne har bragt, og deres muligheder indsnævres ikke nævneværdigt, efter at de atomdrevne u-både, som medfører raketter og masseødelæggende våben, befinder sig under stadig udvikling. Det er bemærkelsesværdigt, at netop på dette felt er der tale om en fremadskridende og forceret kaprustning mellem supermagterne. Derfor skal man ikke overdrive den praktiske betydning af den traktat, som regeringen her beder om tilslutning til at ratificeret.

På den anden side skal man heller ikke ud fra disse betragtninger, som jeg tror er realistiske, havne i den rene pessimisme eller negativisme, for der er visse elementer i traktaten, som er positive, som peger fremad, og som har en værdi.

Jeg tror, det er værdifuldt, at man gennem denne traktat understreger og fastholder sigtet med at samle gode kræfter i det internationale samkvem om at sikre en fredelig udforskning og anvendelse af havbunden. Jeg tror også, man skal hæfte sig ved artikel V i traktaten, hvor det siges, at de stater, som deltager i denne traktat, forpligter sig til i god tro at fortsætte forhandlinger

om yderligere skridt for at undgå et våbenkapløb på havbunden og i dens undergrund.

Dette er nærmest et sidestykke til en paragraf, man også havde i ikke-spredningsaftalen, en paragraf, som var af væsentlig betydning for at udløse SALT. Jeg tror, at der ud fra en optimistisk betragtning ligger en vis værdi i, at de mange stater i FN gennem en sådan artikel forsøger at lægge pres på de stater, der i særlig grad har et ansvar for, at der i fremtiden bliver gjort mere væsentlige fremskridt mod en nedrustning, end der hidtil har været tale om, og end denne traktat er udtryk for.

Til slut vil jeg kun sige, at al erfaring har belært os om, at fremskridt på nedrustningens vej må bestå af mange ganske små bitte skridt. Således er vilkårene, og det må vi alle erkende. Vi må indordne os under disse vilkår og tage selv de mindste små skridt som noget positivt, noget, der fastholder en kurs, som vi er interesserede i at fastholde. Ud fra dette grundsynspunkt vil venstre give tilslutning til en ratifikation af traktaten.

Stinus: På det radikale venstres vegne kan jeg anbefale, at Danmark snarest muligt ratificerer traktaten om forbud mod anbringelse af kernevåben og andre masseødelæggelsesvåben på havbunden og i dens undergrund.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at den foreliggende traktat ingenlunde giver grund til den store begejstring. Den kan kun betragtes som et skridt — oven i købet et lille skridt — på vej mod en mere omfattende nedrustning. Da vi realistisk må se i øjnene, at en sådan mere omfattende nedrustning ikke umiddelbart er inden for rækkevidde, må vi naturligvis hilse ethvert skridt på vejen velkommen, dog med den ikke uvæsentlige reservation, at de små fremskridt nødig skulle blive sovepuder — noget, der faktisk synes at være en tilbøjelighed til, når man ser tilbage på nedrustningsforhandlingernes forløb.

Når jeg siger, at traktaten ikke giver grund til den store begejstring, hænger det først og fremmest sammen med forhold, som nedrustningsministeren også har gjort opmærksom på i sin fremsættelse, nemlig den omstændighed, at traktaten kun omfatter